

grænsen hidtil har været 270 dage. Denne bestemmelse blev indsat i lovforslaget ved ændringsforslag til 2. behandling.

Som en formel ændring — ligeledes indsat ved ændringsforslag til 2. behandling — er betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ erstattet af betegnelsen „arbejdsformidlingskontor“.

Loven må ses i sammenhæng med *lov af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.* (Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.). Ved denne lov blev der gennemført vidtgående ændringer i arbejdsløshedsloven. Sætserne for arbejdsløshedsunderstøttelsen blev forhøjet væsentligt, og medlemskontingentet blev gjort ensartet for arbejdsløsheds-kasser med samme understøttelsessatser, således at bidraget er uafhængigt af ledigheden i såvel den enkelte kasse som i samfundet som helhed. I forbindelse hermed påtog det offentlige sig i forhold til kasserne og deres medlemmer ikke alene en forøget refusion af udgifterne under de daværende forhold med et forholdsvis lavt ledighedsniveau, men derudover tillige den fulde risiko for stigning i understøttelsesudgifterne som følge af forøgelse i ledigheden. Det skete ved indførelsen af en refusionsordning, hvorefter arbejdsløsheds-kasserne får fuld refusion af den del af deres understøttelsesudgifter, der ikke dækkes af det fastsatte medlemsbidrag. Der kan i øvrigt henvises til omtalen af loven i folketingsårbog 1966-67, side 311. Loven må endvidere ses i sammenhæng med, at der kan forventes yderligere ændringer af arbejdsløshedsloven i næste folketingsår, som vil have karakter af en teknisk revision og vil omfatte spørgsmålet om dagpengenes størrelse samt spørgsmålet om forsikring af deltidsbeskæftigede.

Lovforslaget var i sin oprindelige skikkelse en genfremsættelse af det i 1. samling fremsatte lovforslag, hvormed det var identisk, d. v. s. indeholdt de ovenfor under litra a-e nævnte bestemmelser. Det var udarbejdet i overensstemmelse med resultatet af overvejelser i en af arbejdsministeren nedsat arbejdsgruppe, hvori repræsentanter for arbejdsmarkedets hovedorganisationer, repræsentanter for en række andre interesserede organisationer samt repræsentanter for administrationen havde sæde. Bestemmelserne om oprettelse af arbejdsmarkedsnævn er dog foranlediget af et initiativ, taget af arbejdsmarkedsrådet.

Lovforslaget blev fremsat og behandlet sammen med *forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.*

Vedrørende de ovennævnte grupper af ændringer bemærkes følgende:

Ad a. Bestemmelserne herom er fastsat i overensstemmelse med § 4 i ovennævnte lov af 22. februar 1967, hvori det er fast-